

Sygn. akt II K 361/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Zabrze – Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Sierocińska

Protokolant: Anna Stanowska

przy udziale Prokuratora Barbary Jarczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 30 listopada 2018 r., 26 lutego, 22 marca, 28 maja, 02 lipca, 20 września i 15 października 2019 r.

sprawy

K. R., urodzonego (...) w J.

syna T. i B.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od grudnia 2007 do stycznia 2008 roku w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej pomagał w zbyciu ustalonej osobie za kwotę nie mniejszą niż 4.000 złotych samochodu osobowego R. (...) o nr rej. (...) o wartości 40.500 złotych, uzyskanego za pomocą kradzieży z włamaniem dokonanej w K. w dniu 25 grudnia 2007 roku na szkodę Z. B., wiedząc, iż przedmiotowy pojazd pochodził z przestępstwa, przy czym z popełnienia przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

II. w dniu 18 marca 2008 roku w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy V. (...) o nr rej. (...), wartości 20.000 złotych na szkodę R. i R. G. (1), przy czym z popełnienia przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

III. w nocy z 24 marca 2008 roku w Z. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wzięciu na hol, przetransportowaniu do garażu, wyzerowaniu modułu silnika, co pozwoliło na uruchomienie pojazdu, dokonał kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki S. (...) o nr rej. (...) o wartości 30.000 złotych na szkodę A. K. (1), przy czym z dokonywania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

IV. w nocy z 8/9 kwietnia 2008 roku w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wzięciu na hol, przetransportowaniu do garażu, wyzerowaniu modułu silnika, co pozwoliło na uruchomienie pojazdu, dokonał kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 70.000 złotych na szkodę M. i T. A., przy czym z dokonywania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

V. w dniu 29 kwietnia 2008 roku w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przekręceniu wkładki zamka w drzwiach i przekręceniu stacyjki za pomocą tzw.

„łamaka”, zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) o wartości 30.000 złotych na szkodę J. S. oraz (...) Asekuracja, przy czym z dokonywania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

VI. w nocy z 28/29 kwietnia 2008 roku w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim włamaniu się przez dach do wnętrza garażu i jego otworzeniu, a następnie wzięciu pojazdu na hol, przetransportowaniu do garażu, dokonał kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki S. (...) o nr rej. (...) o wartości 27.000 złotych na szkodę Ł. C., przy czym z dokonywania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

VII. w kwietniu 2008 roku w Z. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zażądał od Ł. C. pieniędzy w kwocie 6.000 złotych w zamian za zwrot skradzionego w nocy z 28/29 kwietnia 2008 roku samochodu marki S. (...) o nr rej. (...), wartości 27.000 złotych, przy czym z dokonywania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 286 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

VIII. w dniu 26 maja 2008 roku w B. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy S. (...) o nr rej. (...), o wartości 27.000 złotych na szkodę P. M. (1), przy czym z dokonywania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

IX. w nocy z 26/27 maja 2008 roku w R. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy V. (...) o nr rej. (...), o wartości 20.000 złotych na szkodę M. K. (1), przy czym z dokonywania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

X. w nocy z 6/7 czerwca 2008 roku w Z. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy A. (...) o nr rej. (...), o wartości 24.500 złotych na szkodę T. A., przy czym z popełniania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

XI. w nocy z 12/13 czerwca 2008 roku w Z. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przekręceniu wkładki zamka w drzwiach i przekręceniu stacyjki za pomocą tzw. „łamaka” i podpięciu komputera do złącza serwisowego dokonał kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), o wartości 65.000 złotych na szkodę A. S., M. S., przy czym z dokonywania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

XII. w nocy z 6/7 lipca 2008 roku w Z. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy S. (...) o nr rej. (...), o wartości 15.000 złotych na szkodę J. J., przy czym z popełniania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

XIII. w nocy z 27/28 lipca 2008 roku w R. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy S. (...) o nr rej. (...), o wartości 16.500 złotych na szkodę D. B., przy czym z dokonywania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

XIV. w dniu 11 grudnia 2008 roku w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wzięciu na hol, przetransportowaniu do garażu, wyzerowaniu modułu silnika, co pozwoliło na uruchomienie pojazdu, dokonał kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki B. o nr rej. (...) o wartości 60.000 złotych, na szkodę P. M. (2), przy czym z dokonywania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

orzeka

1. uznaje oskarżonego **K. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie I tj. występku wyczerpującego znamiona z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazuje oskarżonego K. R. na kary **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** oraz **grzywnę** w wymiarze **30 (trzydziestu) stawek** dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę **30 (trzydziestu) złotych**;
2. uznaje oskarżonego **K. R.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach II – VI i VIII – XIV, przy czym przyjmuje, że czynów tych oskarżony dopuścił się działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności i stanowią one ciąg przestępstw wyczerpujących znamiona z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazuje oskarżonego K. R. na jedną karę **3 (trzech) lat** i **4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności** oraz na jedną karę **grzywny** w wymiarze **100 (stu) stawek** dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę **30 (trzydziestu) złotych**;
3. uznaje oskarżonego **K. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie VII tj. występku wyczerpującego znamiona z art. 286 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazuje oskarżonego K. R. na kary **8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności** oraz na **grzywnę** w wymiarze **40 (czterdziestu) stawek** dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę **30 (trzydziestu) złotych**;
4. na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego **K. R.** kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone wyżej w punktach 1 – 3 i orzeka wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze **3 (trzech) lat** i **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** oraz karę łączną **grzywny** w wymiarze **120 (stu dwudziestu) stawek** dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę **30 (trzydziestu) złotych**;
5. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. R.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu z punkcie 1 sentencji wyroku w kwocie 1.000 zł (jednego tysiąca złotych);
6. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. R.** obowiązek naprawienia szkody w częściach równych poprzez zapłatę:
 - a) na rzecz pokrzywdzonego Ł. C. kwoty 733 zł (siedmiuset trzydziestu trzech złotych);
 - b) na rzecz pokrzywdzonego P. M. (1) kwoty 13.500 zł (trzynastu tysięcy pięciuset złotych);
 - c) na rzecz (...) S. A. w W. kwoty 17.200 zł (siedemnastu tysięcy dwustu złotych);
7. na mocy art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. P. kwotę 1.008 złotych (jednego tysiąca ośmiu złotych) plus 23 % podatku VAT tj. 231,84 zł (dwieście trzydzieści jeden złotych i osiemdziesiąt cztery grosze) tj. łącznie 1.239,84 zł (jednego tysiąca dwustu trzydziestu dziewięciu złotych i osiemdziesięciu czterech groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
8. na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego K. R. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, obejmujące wydatki w kwocie 1.078 zł (jednego tysiąca siedemdziesięciu ośmiu złotych) i opłatę w kwocie 1.120 zł (jednego tysiąca stu dwudziestu złotych).

Sygn. akt II K 361/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 grudnia 2007 roku w K. na ul. (...) dokonano kradzieży z włamaniem samochodu osobowego R. (...) o nr rej. (...) o wartości 40.500 złotych, na którą to składała się wartość samochodu 40.000 zł oraz znajdującego się w skradzionym pojeździe kartonu obuwia ochronnego używanego w szpitalach wartości 500 złotych na szkodę Z. B. (zeznania świadka Z. B. t. III k. 465, 472-473, 475). K. R. w okresie od grudnia 2007 do stycznia 2008 roku w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. - który udostępnił garaż do schowania skradzionego samochodu, pomagał w zbyciu ustalonym sprawcom kradzieży, za kwotę nie mniejszą niż 4.000 złotych, wymienionego wyżej pojazdu poprzez znalezienie odbiorcy pojazdu w osobie R. A.. Wiedząc, iż przedmiotowy pojazd pochodził z przestępstwa, a więc uzyskany został za pomocą czynu zabronionego. K. R. działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jaką była uzyskana za pośrednictwo w sprzedaży kwota 1000 złotych, a z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu (wyjaśnienia oskarżonego t. VI k. 1179', zeznania i wyjaśnienia świadka D. M. t. VI k. 1183-1184' t. V k. 988'-989', 985').

Następnie, w okresie od 18 marca 2008 r. do 28 lipca 2008 r., K. R. działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności dopuścił się dwunastokrotnie kradzieży samochodów z włamaniem się do nich, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z czego uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Dnia 18 marca 2008 r. R. G. (2) zaparkowała swój samochód osobowy V. (...) o nr rej. (...), wartości 20.000 złotych na niestrzeżonym parkingu przybłokowym w Z. przy ul. (...) i zamknęła go na zamek centralny (zeznania świadków R. G. (2) t. VII k. 1220, t. III k. 500, R. G. (1) t. VII k. 1220'- (...), t. III k. 509). K. R. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J., dokonał przełamania zabezpieczeń ww. pojazdu poprzez przekręcenie stacyjki za pomocą tzw. „łamaka” i podpięciu komputera do złącza serwisowego, co umożliwiło uruchomienie pojazdu i zabrał go w celu przywłaszczenia działając tym samym na szkodę R. i R. G. (1) (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...), t. IV k. 781, t. V k. 922-923, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 927-940, zdjęcie nr 18 k. 939). Ww. samochód został zwrócony właścicielom. Samochód miał wyłamaną stacyjkę, wyrwany był czek do immobilizera, brak było radia. Zniszczona była również lampa przednia (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...), t. IV k. 781, t. V k. 922-923, zeznania świadka R. G. (2) t. VII k. 1220, t. III k. 500, R. G. (1) t. VII k. 1220'- (...), t. III k. 509).

A. K. (1) w dniu 24 marca 2008 r. w Z. przy ul. (...) na parkingu niestrzeżonym przed jej domem zaparkowała samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...) o wartości 30.000 złotych. Około godziny 23.40 K. R. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. i D. M., dokonał kradzieży ww. pojazdu z włamaniem poprzez wzięcie go na hol. Zdarzenie to przez okno zauważyła pokrzywdzona A. K. (2) i zaczęła krzyczeć, jednak nie odniosło to pożądanego skutku. Pojazd został przez sprawców kradzieży przetransportowany do garażu i wyzerowano w nim moduł silnika, co pozwoliło na uruchomienie pojazdu. W wyniku tego działania szkodę odniosła A. K. (2) (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...), t. IV k. 781, t. V k. 922-923, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 927-940, zdjęcie nr 8 i 9 k. 933-934, zeznania świadka A. K. (2) t. III k. 520).

W nocy z 8 na 9 kwietnia 2008 r. około godziny 23.00 W. K. – pracownik firmy (...) z siedzibą w G. zaparkował przed swoim miejscem zamieszkania w Z. przy ul. (...) i zamknął na zamek w drzwiach samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 70.000 złotych (zeznania świadka W. K. t. III k. 539). K. R. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. i D. M., po wzięciu na hol, przetransportowaniu do garażu, wyzerowaniu modułu silnika, co pozwoliło na uruchomienie pojazdu, dokonał kradzieży z włamaniem tego samochodu na szkodę (...) S.A., w którym samochód był ubezpieczony (wyjaśnienia oskarżonego t. VI k. 1179', zeznania i wyjaśnienia świadka D. M. t. VI k. 1183-1184', t. V k. 977, zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...), t. IV k. 781, t. V k. 922-923, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 927-940, zdjęcie nr 11 k. 935, dokumentacja dot. szkody t. III k. 546).

W dniu 29 kwietnia 2008 r. w Z. na ul. (...) przy akademiku studenckim, T. S. zaparkował samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) o wartości 30.000 złotych (dowody: zeznania świadka T. S. t. VI k. 1188', t. III k. 554). K. R. działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. oraz M. J., po uprzednim przekręceniu wkładki zamka w drzwiach i przekręceniu

stacyjki za pomocą tzw. „łamaka” zabrał w celu przewłaszczenia ww. samochód na szkodę J. S. oraz (...) Asekuracja, w którym samochód był ubezpieczony (wyjaśnienia oskarżonego t. VI k. 1179', (...); zeznania i wyjaśnienia świadka D. M. t. VI k. 1183-1184', k. 1195' t. V k. 988'-989', 972', protokół konfrontacji D. M. i M. J. k. 1187, zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 922-923, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 927-940, zdjęcie nr 14 k. 936, dokumentacja dot. szkody t. III k. 570-572).

W dniu 28 kwietnia 2008 r. w godzinach wieczornych Ł. C. zaparkował swój samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...), wartości 27.000 złotych w niestrzeżonym garażu w Z. przy ul. (...). Samochód zamknął za pomocą pilota, a garaż za pomocą dwóch kłódek i skręcającej śruby (zeznania świadka Ł. C. t. VII k. 1200'- (...), t. III k. 578, 588). W nocy z 28 na 29 kwietnia 2008 r. K. R. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. oraz M. T., po uprzednim włamaniu się przez dach do wnętrza garażu i jego otworzeniu, a następnie wyłamania zamka w drzwiach pojazdu i wzięciu pojazdu na hol, przetransportowaniu do garażu i rozebraniu stacyjki, dokonał kradzieży z włamaniem ww. samochodu na szkodę Ł. C. (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 922-923, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 927-940, zdjęcie nr 2 i 3 k. 930- 931). Ww. samochód został odnaleziony w dniu 1 maja 2008 r. w R., po zapłacie przez pokrzywdzonego określonej kwoty pieniężnej sprawcom. Posiadał on uszkodzenia w postaci m.in. uszkodzenia zamka w przednich lewych drzwiach i wyrwanej wkładki zamka w stacyjce oraz skradziono z wnętrza jedno koło zapasowe. Ł. C. dokonując naprawy uszkodzeń doznał szkody w wysokości 2200 złotych (zeznania świadka Ł. C. t. VII k. 1200'- (...), t. III k. 578, 588).

Ponadto w kwietniu 2008 roku w Z., działając celem osiągnięcia korzyści majątkowej K. R. zażądał od Ł. C. pieniędzy w kwocie 6.000 złotych w zamian za zwrot bezprawnie zabranego mu w wyniku kradzieży w nocy z 28 na 29 kwietnia 2008 roku samochodu marki S. (...) o nr rej. (...), wartości 27.000 złotych i z tak dokonanego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 922-923, zeznania świadka Ł. C. t. VII k. 1200'- (...), t. III k. 578, 588).

W dniu 26 maja 2008 r. P. M. (1) przyjechał swoim samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) o wartości 27.000 złotych do rodziców dziewczyny. Samochód zaparkował w B. przy ul. (...) na chodniku wzdłuż ulicy pomiędzy innymi zaparkowanymi samochodami i zamknął go na zamki fabryczne. Samochód posiadał ponadto dodatkowe zabezpieczenie w postaci immobilizera. P. M. (1) w aucie tym pozostawił dowód rejestracyjny wraz z polisą ubezpieczeniową (zeznania świadka P. M. (1) t. VII k. 1221, t. III k. 500). W tym samym dniu, działając na jego szkodę, K. R. wspólnie i w porozumieniu z M. J., po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, za pomocą łamaka i komputera zabrał w celu przywłaszczenia ww. samochód (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 925-926, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 941-943).

W dniu 26 maja 2008 r. M. K. (1) zaparkował swój samochód osobowy V. (...) o nr rej. (...) o wartości 20.000 złotych w R. przy ul. (...) przed Przedsiębiorstwem Usług (...), gdzie pracował (zeznania świadka M. K. (1) t. VII k. 1201'- (...), t. IV k. 621-622). W nocy z 26 na 27 maja 2008 r. K. R. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J., po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, za pomocą łamaka i komputera, zabrał w celu przywłaszczenia ww. pojazd na szkodę M. K. (1) (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 925-926, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 941-943). W dniu 30 maja 2008 roku, skradziony samochód został odnaleziony w Z. przy ul. (...). W aucie był uszkodzony zamek stacyjki i drzwi, zginęło też CB radio (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 925-926, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 927-940, zdjęcie nr 12 k. 935, zeznania świadka M. K. (1) t. VII k. 1201'- (...)).

T. A. w dniu 6 czerwca 2008 roku w komisie w G. zakupił samochód osobowy A. (...) o nr rej. (...) o wartości 24.500 złotych. Po zakupie udał się do agenta ubezpieczeniowego celem ubezpieczenia auta. Po przyjeździe do domu zaparkował samochód w garażu. Zamknął samochód, a także garaż na kłódkę i dwa zamki (zeznania świadka T. A. t. VII k. 1201', t. IV k. 657). K. R. w nocy z 6 na 7 czerwca 2008 r. w Z. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. oraz D. M., po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, poprzez włamanie do garażu zabrał w celu przywłaszczenia wskazany wyżej samochód na szkodę T. A. (wyjaśnienia oskarżonego t. VI k. 1179', zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 922-923, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 927-940, zdjęcie nr 5 k. 932).

W nocy z 12 na 13 czerwca 2008 roku w Z. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. oraz M. J., po uprzednim włamaniu się do garażu poprzez wyrwanie zamków, przekręceniu wkładki zamka w drzwiach i przekręceniu stacyjki za pomocą tzw. „łamaka” i podpięciu komputera do złącza serwisowego dokonał kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), którego ostatnim użytkownikiem był M. S.. Pokrzywdzony samochód zaparkował wcześniej w garażu swojej matki. Samochód był wartości 65.000 złotych, a kradzieży dokonano na szkodę A. S. i M. S. (wyjaśnienia oskarżonego t. VI k. 1179', (...), zeznania i wyjaśnienia świadka D. M. t. VI k. 1183-1184', k. 1195' t. V k. 988'-989', 974, protokół konfrontacji D. M. i M. J. k. 1187, zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 922-923, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 927-940, zeznania świadka A. A. t. VII k. 1219'-1220, t. IV k. 665, 680, M. S. t. VII k. 1220, t. IV k. 674'-675, A. P. t. IV k. 678). Na skutek kradzieży Towarzystwo (...) S.A. dokonało wypłaty odszkodowania w wysokości 51.600 złotych na rzecz A. S. (informacja dot. naprawienia szkody t. IV k. 689).

W dniu 6 lipca 2008 roku J. J., właściciel samochodu osobowego S. (...) o nr rej. (...) o wartości 15.500 złotych, zaparkował go na parkingu przybłokowym, który był niestrzeżony w Z. przy ul. (...). Samochód zamknął na klucz i udał się do mieszkania. W nocy z 6 na 7 lipca 2008 r. z tego miejsca K. R. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J., po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, przy użyciu łamaka i komputera zabrał w celu przywłaszczenia wskazany samochód, działając tym samym na szkodę J. J. (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 922-923, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 927-940).

D. B. dnia 27 lipca 2008 r. zaparkował swój samochód osobowy S. (...) o nr rej. (...) o wartości 16.500 złotych na podwórzu posesji naprzeciw miejsca zamieszkania, które posiada ogrodzenie z bramą zamykaną na zasuwę w R. przy ul. (...). Samochód ten zamknięty był na fabryczne zamki (zeznania świadka D. B. t. IV k. 719). W nocy z 27 na 28 lipca 2008 r. K. R. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J., po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń, poprzez użycie łamaka i komputera zabrał w celu przywłaszczenia ww. samochód na szkodę D. B. (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 925-926, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 941-943). Samochód był ubezpieczony w (...) S.A. i szkoda została wypłacona w wysokości 11.769 złotych na rzecz A. B. (informacja dot. naprawienia szkody t. IV k. 732, 735).

W dniu 11 lipca 2008 r. P. M. (2) wstawił swój samochód osobowy marki B. o nr rej. (...) o wartości 60.000 złotych do garażu typu blaszak przy ul. (...) w Z.. Zarówno garaż jak i samochód pozamykał (zeznania świadka P. M. (2) t. IV k. 741-742). (Sąd na etapie sporządzania uzasadnienia wyroku dostrzegł oczywistą omyłkę w zakresie daty czynu przypisanego oskarżonemu, a opisanego w pkt XIV aktu oskarżonego i w wyroku błędnie przyjął za prokuratorem, że do popełnienia tegoż czynu doszło w dniu 11 grudnia 2008 roku, mimo że z akt postępowania przygotowawczego wynika, iż do jego popełnienia doszło w dniu 11 lipca 2008 roku). W tym samym dniu, po uzyskaniu informacji o samochodzie od D. M., K. R. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J., po uprzednim włamaniu do garażu i wzięciu na hol samochodu, przetransportowaniu go do garażu, wyzerowaniu modułu silnika, co pozwoliło na uruchomieniu pojazdu, dokonał kradzieży z włamaniem tegoż samochodu na szkodę P. M. (2) (zeznania i wyjaśnienia świadka M. J. t. VI k. 1188'- (...)', t. IV k. 781, t. V k. 922-923, protokół eksperymentu procesowego t. V k. 927-940, zdjęcie nr 7 k. 933).

K. R. ma 43 lata, posiada wykształcenie podstawowe, z zawodu jest ślusarzem. Obecnie pracuje jako pomocnik mechanika i uzyskuje dochód w wysokości 2000 zł netto miesięcznie, majątku żadnego nie posiada. Na utrzymaniu ma dwójkę dzieci oraz konkubinę. K. R. nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Był wielokrotnie karany, głównie za przestępstwa przeciwko mieniu (oświadczenie oskarżonego t. VI k. 1160', (...), informacja z K. t. VI k. 1068-1070, 1234-1237).

Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie na podstawie częściowych wyjaśnień oskarżonego (t. VI k. 1179', (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), zeznań świadków M. J. (t. VI k. 1188'- (...)', IV 753-755, 756-758, 759-760, 765-766, 767-768, 770-773, 774-776, 777-778, 779-781, 782-785, 786-790, 791-794, 795-796 V 802-803, 804-806, 807-809, 810-872, 873-877, 878-885, 886-894, 910-920, 921-923, 924-926, 927-940, 941-943, 944-956, 964-966), D. M. (t. VI k. 1183-1184', t. V 988-990, 967-970, 971-974, 975-978, 983-986, t. VI k. 1195'), T. S. ((...)', 554), Ł. C. (t. VII k. 1200'- (...), t. III k. 578, 588), T. A. (t. VII k. 1201', t. III k. 657), M. K. (1) (t. VII k. 1201'- (...), t. IV k. 621-622), A. A.

(t. VII k. 1219'-1220, t. IV k. 665, 680), M. S. (t. VII k. 1220, t. IV k. 674'-675), R. G. (2) (t. VII k. 1220, t. III k. 500), R. G. (1) (t. VII k. 1220'- (...), t. III k. 509), P. M. (1) (t. VII k. 1221, t. III k. 500), A. K. (2) (t. III k. 520), P. M. (2) (t. IV k. 741-742), D. B. (t. IV k. 719), W. K. (t. III k. 539), Z. B. (t. III k. 465, 472-473, 475), A. P. (t. IV k. 678), a także zebranej w sprawie dokumentacji w postaci m.in. protokołu konfrontacji D. M. i M. J. (t. VII k. 1187), protokołów eksperymentów procesowych (t. V k. 810-872, 878-885, 927-940, 941-943) informacji ubezpieczycieli dot. naprawienia szkody (t. III k. 570-572, t. IV k. 689, t. IV k. 732, 735), danych o karalności (t. VI k. 1068-1070, 1234-1237), a także pozostałych dokumentów zgromadzonych w toku postępowania przygotowawczego.

Oskarżony w czasie składania wyjaśnień przyznał się do części z zarzucanych mu czynów tj. czynów zarzucanych w pkt I, IV, V, X, i XI aktu oskarżenia, wskazując jednak, iż z uwagi na upływ czasu nie pamięta ich okoliczności. Do pozostałych czynów oskarżony nie przyznał się. K. R. podtrzymał wyjaśnienia składane w toku postępowania przygotowawczego i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania w toku postępowania sądowego.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego, sąd uznał je za wiarygodne jedynie w części. Przede wszystkim sąd dał wiarę wyjaśnieniom K. R. w zakresie w jakim przyznał się on do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnienia w tej części nie budziły wątpliwości sądu, gdyż znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w postaci zeznań osób współdziałających z oskarżonym w popełnianiu tych przestępstw.

Sąd nie dał jednak wiary oskarżonemu w zakresie w jakim nie przyznał się do pozostałych zarzucanych mu czynów. Wyjaśnienia te pozostają w sprzeczności z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie. Świadkowie D. M. i M. J. podczas składania wyjaśnień w toku odrębnie prowadzonych postępowań ze szczegółami opisali przebieg czynów przestępnych, w których sami uczestniczyli wskazując jednocześnie, w których z nich współdziałał z nimi K. R.. Co prawda, w toku niniejszego postępowania sądowego nie pamiętali oni z uwagi na znaczny upływ czasu szczegółów czynów przestępnych będących przedmiotem niniejszego postępowania, jednak po odczytaniu zeznania te podtrzymali. D. M. m.in. zeznał, iż dokonał kradzieży z włamaniem wspólnie z oskarżonym co do samochodów marki A. (...) i A. (...) opisanych w pkt V i XI oraz samochodu V. (...) opisanego w pkt IV aktu oskarżenia oraz że oskarżony pośredniczył w sprzedaży samochodu R. (...) opisanego w pkt I aktu oskarżenia. Natomiast świadek M. J. w trakcie przesłuchań opisał wszystkie czyny popełnione wspólnie z oskarżonym, o których mowa w punktach II-XIV aktu oskarżenia.

Sąd zauważył, iż świadkowie Ci nie mieli powodów, dla których mieliby pomawiać oskarżonego o współdziałanie z nimi w dokonywaniu wskazanych przestępstw. Ponadto przesłuchania tych świadków, które odbywały się w fazie postępowania przygotowawczego nie dzielił długi okres czasu od okresu, w którym dokonano czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania. Z uwagi na to, sąd uznał, iż świadkowie Ci na tamtą chwilę mieli w miarę świeże wspomnienia dotyczące przebiegu wskazywanych zdarzeń przestępnych. Wskazuje na to m.in. fakt, iż podczas eksperymentów procesowych z ich udziałem podawali oni okoliczności i miejsca popełnienia przestępstw. Ich zeznania znajdowały potwierdzenie, w niebudzących w żadnej mierze zastrzeżeń, zeznaniach pokrzywdzonych osób, którym skradziono samochody.

Dlatego Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się do zarzucanych mu czynów za przyjętą przez niego linię obrony, nieznajującą potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom ze zgromadzonej w trakcie postępowania dokumentacji albowiem ich prawdziwość i autentyczność nie budziła wątpliwości sądu i nie była kwestionowana przez strony. Korespondowały one również z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w toku postępowania.

W oparciu o całokształt zgromadzonego i ocenionego materiału dowodowego Sąd zważył co następuje.

W ustalonym stanie faktycznym w ocenie sądu nie budzi wątpliwości, iż swoim zachowaniem oskarżony zrealizował zarówno przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona występkę kwalifikowanego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1

k.k. oraz z art. 286 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., a także ciągu przestępstw wyczerpujących znamiona z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Przestępstwo paserstwa zostawało uregulowane w art. 291 § 1 k.k. Czynność sprawcza tego przestępstwa może przybierać różne formy. Polega ona na nabyciu przez sprawcę rzeczy uzyskanej w drodze czynu zabronionego, udzieleniu pomocy do zbycia takiej rzeczy, jej przyjęciu lub udzieleniu pomocy w jej ukryciu. Dopuszczenie się choćby jednej ze wskazanych form zachowania oznacza wypełnienie znamienia czasownikowego.

Przez pomoc do zbycia rzeczy należy rozumieć wszelkie zachowanie ułatwiające realizację porozumienia między zbywcą a nabywcą rzeczy dotyczącego przeniesienia jej własności. Zachowanie to przybierać może postać pośrednictwa między zbywającym a nabywcą rzeczy, poinformowania osoby posiadającej rzecz o miejscu lub osobie, której można ją zbyć, wyszukiwaniu nabywcy, dostarczeniu rzeczy do miejsca transakcji lub podejmowaniu innych czynności umożliwiających lub ułatwiających dokonanie zbycia rzeczy. Przepis art. 291 k.k. nie wymaga, aby pomoc do zbycia rzeczy była udzielana bezpośrednio sprawcy przestępstwa. Dla przyjęcia tej postaci paserstwa wystarczające jest, aby udzielający pomocy wiedział, że czyni to w stosunku do rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego. Paserstwo może być popełnione tylko w stosunku do rzeczy, która pochodzi z jednoznacznie scharakteryzowanego przez ustawę źródła, a mianowicie została uzyskana za pomocą czynu zabronionego. Ustawa posługuje się pojęciem czynu zabronionego, przez co należy rozumieć zachowanie o znamionach określonych w ustawie karnej (art. 115 § 1). Przestępstwo określone w art. 291 jest przestępstwem umyślnym, które może być popełnione zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i zamiaru wynikowego.

Z poczynionych ustaleń niewątpliwie wynika, że K. R. działając wspólnie i w porozumieniu z D. M., który udostępnił garaż do schowania skradzionego samochodu pomagał w zbyciu samochodu osobowego R. (...) poprzez znalezienie odbiorcy pojazdu w osobie R. A.. Oskarżony dokonując tych czynności działał z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstwa paserstwa, gdyż przebywając w owym środowisku i wiedząc czym trudnią się zbywcy pojazdu zdawał sobie sprawę, że przedmiotowy pojazd pochodził z przestępstwa, a więc uzyskany został za pomocą czynu zabronionego. Działania tych dopuścił się on celem osiągnięcia korzyści majątkowej za pośrednictwem w sprzedaży, z czego uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Przestępstwo z art. 286 § 2 k.k. popełnia ten, kto żąda korzyści majątkowej w zamian za zwrot bezprawnie zabranej rzeczy. Rzecz ma być bezprawnie zabrana, a więc nielegalnie, w sposób naruszający porządek prawny. Nie musi być zabrana w celu przywłaszczenia.

Przez pojęcie żądania należy rozumieć domaganie się korzyści majątkowej dla siebie albo dla innej osoby (zob. art. 115 § 4 k.k.). Przepis art. 286 § 2 k.k. nie wymaga, aby między adresatem żądania a osobą, której ma być zwrócona rzecz, zachodziła tożsamość. Nie musi zachodzić również tożsamość między sprawcą zaboru a żądającym korzyści (zob. wyrok SN z 6.01.2004 r., V KK 153/03, OSNwSK 2004/1, poz. 30). Do znamion przestępstwa z art. 286 § 2 k.k. nie należy zwrot bezprawnie zabranej rzeczy (por. postanowienie SN z 1.03.2005 r., III KK 75/04, OSNKW 2005/3, poz. 32). To, czy pokrzywdzony rzecz zwróci, czy też nie, jest obojętne. Przestępstwo jest dokonane z chwilą zgłoszenia żądania i dotarcia tego żądania do adresata. Do jego istoty nie należy pozostawanie rzeczy zabranej w posiadaniu sprawcy, który żąda korzyści majątkowej w zamian za jej zwrot.

Niewątpliwie oskarżony swoim działaniem zrealizował znamiona tego czynu zabronionego, działał on z zamiarem bezpośrednim, dla osiągnięcia korzyści majątkowej, z której uczynił sobie stałe źródło dochodu. Dokonał on najpierw kradzieży z włamaniem samochodu osobowego S. (...), a więc bezprawnie go zabrał czynem przestępnym, a następnie zażądał od pokrzywdzonego Ł. C. pieniędzy w kwocie 6.000 zł w zamian za zwrot skradzionego samochodu. W wyniku jego działania pokrzywdzony zapłacił pieniądze dla odzyskania swojej własności.

Przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. jest kwalifikowanym typem kradzieży. Przestępstwo z to polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym charakteryzuje się połączeniem dwóch elementów, tj. włamania i zaboru rzeczy. Tym samym konstrukcja tego czynu zabronionego określa dwie czynności sprawcze: przełamanie zabezpieczenia rzeczy ruchomej uniemożliwiającego innym osobom dostęp do niej oraz zabór zabezpieczonej rzeczy

ruchomej. Czynności te stanowią jedno zdarzenie faktyczne, a w konsekwencji jedno przestępstwo, o surowszym niż przy kradzieży (czy też przywłaszczeniu) ustawowym zagrożeniu.

Przez pojęcie „włamania” należy rozumieć zachowanie polegające na usunięciu przeszkody, będącej zabezpieczeniem danej rzeczy ruchomej ustanowionej celem uniemożliwienia dostępu do niej osobom nieuprawnionym. Przy czym zachowanie to nie musi polegać na zastosowaniu siły fizycznej, eksponowane jest natomiast, iż doszło do nieposzanowania wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami. Przyjmuje się, iż włamaniem jest także posłużenie się skradzionym oryginalnym kluczem, kluczem dopasowanym itp. Istotą zabezpieczenia nie jest bynajmniej uczynienie całkowicie niemożliwym dostępu osobom nieuprawnionym do zabezpieczonego przedmiotu w taki sposób, iż dostęp ten jest możliwy jedynie przy zastosowaniu siły fizycznej lub specjalnych środków technicznych, lecz stworzenie zewnętrznej bariery jednoznacznie symbolizującej, że celem jej zainstalowania było wykluczenie dostępu do tych przedmiotów przez osoby nieuprawnione. Za zabezpieczenie uważa się zamek w drzwiach, bramie, kłódki, plomby, mechanizmy szyfrowe, zamek w drzwiach samochodu itp. Rodzaj zabezpieczenia, jego skuteczność czy łatwość pokonania nie ma jednak znaczenia dla stwierdzenia włamania, jeżeli tylko z charakteru zabezpieczenia wynika zamiar użytkownika niedopuszczenia do niego niepowołanych osób. Kradzież przedmiotów stanowiących zamknięcie (sejfów, samochodów) w całości, a następnie przełamanie zabezpieczeń należy również kwalifikować jako kradzież z włamaniem. Natomiast „zabór” rzeczy oznacza pozbawienie władztwa nad rzeczą osoby uprawnionej oraz przejęciu tego władztwa przez sprawcę. Przestępstwo kradzieży z włamaniem należy do kategorii przestępstw kierunkowych tzn. może być popełnione jedynie w formie zamiaru bezpośredniego. Zamiarem bezpośrednim musi być objęte również zachowanie polegające na przełamaniu zabezpieczenia rzeczy. Zatem sprawca musi działać ze świadomością, iż jego zachowanie daje możliwość zrealizowania przełamania zabezpieczenia oraz chcieć tego.

Kradzież z włamaniem należy do przestępstw o wieloczynowej konstrukcji, która bardzo często wymaga współdziałania kilku osób. Ogólnie można stwierdzić, że współsprawstwo czynu zabronionego jest tu oparte na porozumieniu, wspólne wykonanie czynu zabronionego, które charakteryzuje się po stronie każdego ze współników – odgrywaniem istotnej roli w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego. To porozumienie się, tym szczególnie zespala zachowania poszczególnych osób, że pozwala na przypisanie każdej z nich akcji sprawczej, którą bezpośrednio podjęła inna osoba, współdziałająca w popełnieniu przestępstwa. Każdy ze współsprawców odpowiada tak, jakby sam wykonał czyn zabroniony w całości, niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współsprawców. Przyjęcie współsprawstwa prowadzi więc do poszerzenia zakresu odpowiedzialności karnej. Współsprawcą będzie osoba, która w porozumieniu z innymi realizuje całość lub część znamion czynu zabronionego.

K. R. przypisanych mu kradzieży z włamaniem dokonywał działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, głównie z M. J. oraz D. M., do czego współsprawcy przyznawali się w trakcie prowadzonych odrębnie postępowań. Oskarżony dokonując wspólnie z nimi kradzieży samochodów, które zabezpieczone były fabrycznymi zamkami, a w przypadku niektórych pojazdów również dodatkowymi zabezpieczeniami w postaci immobilizera oraz polegającymi na zamknięciu samochodu w garażu na kłódkę, dopuszczał się kradzieży z włamaniem, działając z zamiarem bezpośrednim. Osoby uprawnione do korzystania z samochodów zabezpieczyły dostęp do swoich pojazdów przed osobami nieupoważnionymi. Sąd uznał, iż oskarżony dokonując zaboru samochodów wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w istocie pokonał zabezpieczenia stosując w tym celu różne metody, gdyż dokonywali oni kradzieży pojazdów m.in. po uprzednim włamaniu do garażu przez dach lub poprzez usunięcie kłódek, przekręceniu zamka wkładki w drzwiach i przekręceniu stacyjki za pomocą tzw. „łamaka”, a następnie podpięciu komputera do złącza serwisowego lub też po wzięciu samochodu na hol, przetransportowaniu go i wyzerowaniu modułu silnika. Niewątpliwie K. R. pozbawiał władztwa nad rzeczą osoby uprawnione i sam przejmował to władztwo, działając celem osiągnięcia korzyści majątkowej jaką była uzyskana zapłata kwoty pieniężnej za odsprzedaż tych samochodów, a z procederu tego uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Przyjęcie lub odrzucenie możliwości zastosowania art. 91 § 1 k.k. uzależnione jest wyłącznie od spełnienia przesłanek określonych w tym przepisie tj. popełnienia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwóch lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych

przestępstw. W razie pozostawania dwóch lub więcej przestępstw w ciągu, sąd przypisuje skazanemu poszczególne przestępstwa, tak jak ma to miejsce w wypadku realnego zbiegu przestępstw, nie wymierza jednak kar za poszczególne przestępstwa. Konsekwencją ciągu przestępstw jest wymiar jednej kary za wszystkie pozostające w ciągu przestępstwa. Kara ta, wymierzona zostaje na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje.

W ustalonym stanie faktycznym nie mogło budzić wątpliwości, iż zachowania oskarżonego opisane w punktach II-VI i VIII-XIV aktu oskarżenia były przejawem realizacji znamion przedmiotowych i podmiotowych dwunastu czynów z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., które z racji krótkich odstępów czasu je dzielących i podobieństwa działania oskarżonego, z wykorzystaniem takiej samej sposobności zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z nich, potraktować należało jako ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k.

Przechodząc do wymiaru kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, określając je sąd kierował się dyrektywami wynikającymi z art. 53 k.k. biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności zarówno przedmiotowe i podmiotowe, obciążające i łagodzące oraz kierując się w pierwszej kolejności nakazem dostosowania wymiaru kary do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Popełnione przez oskarżonego czyny są zawinione, w sprawie brak okoliczności, które uniemożliwiały czy utrudniały oskarżonemu dostosowanie się do obowiązujących w społeczeństwie norm prawnych. Mając na względzie powyższe nie budziło wątpliwości przypisanie winy oskarżonemu co do wszystkich zarzucanych mu czynów. W toku postępowania, nie ujawniły się żadne okoliczności wyłączające możliwość zawinionego jego zachowania. Oskarżony był bowiem osobą dorosłą i poczytalną, w pełni zdawał sobie sprawę z tego co robi. Nie leczył się on psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. W sprawie nie wystąpiły wątpliwości co do poczytalności oskarżonego.

Za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. sąd wymierzył K. R. karę **6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych.**

Przestępstwo z art. 291 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Z uwagi na fakt, iż sprawca z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu sąd zobligowany był do zastosowania art. 65 § 1 k.k., zgodnie z którym wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Ponadto na podstawie art. 33 § 2 k.k. sąd wymierzył obok kary pozbawienia wolności karę grzywny gdyż przestępstwa tego dopuścił się on działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Wymierzając karę sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości tego czynu, który uznał za wysoki. Przy jego ocenie sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony swoim działaniem naruszył dobro jakim jest własność rzeczy oraz reguły legalnego obrotu prawnego. Ponadto poprzez pomoc w zbyciu rzeczy pochodzącej z kradzieży oskarżony pomagał również w wyrządzeniu szkody właścicielowi skradzionego samochodu, o wartości 40.500 zł. Z okoliczności popełnienia przestępstwa wynika, iż zdawał on sobie sprawę z przestępnego pochodzenia zbywanej rzeczy, a więc działał z zamiarem bezpośrednim, a jego motywem działania było jedynie uzyskanie korzyści majątkowej.

Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżony przyznał się do popełnienia tego czynu zabronionego, ponadto obecnie utrzymuje on rodzinę podejmując stałą pracę i osiągając legalny dochód. Jako okoliczność obciążająca sąd uznał uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego oraz fakt, iż oskarżony działał celem osiągnięcia korzyści majątkowej.

Za czyny opisane w pkt II-VI i VIII-XIV aktu oskarżenia, uznając iż stanowią one ciąg przestępstw wyczerpujących znamiona przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., sąd wymierzył oskarżonemu jedną **karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych.**

Zgodnie z art. 91 § 1 k.k. za ciąg przestępstw sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw. Przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności

od roku do lat 10. Jako, że sprawca również z popełnienia tych czynów uczynił sobie stałe źródło dochodu i działał celem osiągnięcia korzyści majątkowej, sąd zobligowany był do zastosowania art. 65 § 1 k.k. oraz miał możliwość zastosowania art. 33 § 2 k.k.

Stopień społecznej szkodliwości czynu był wysoki. Oceniając go sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony swoim działaniem naruszył dobro jakim jest mienie, wysokość powstałych po stronie pokrzywdzonych szkód, działanie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, oraz motywację sprawcy celem osiągnięcia korzyści majątkowej.

Jako okoliczności łagodzące sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony przyznał się do niektórych spośród zarzucanych mu czynów kradzieży z włamaniem oraz jak wyżej fakt, iż obecnie utrzymuje rodzinę podejmując pracę i osiągając legalny dochód. Jako okoliczność obciążającą sąd uznał uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego za czyny przeciwko mieniu, okres czasu, w którym dopuścił się on kradzieży z włamaniem do samochodów aż dwunastokrotnie, wielość osób pokrzywdzonych i wysokość wyrządzonych na ich rzecz szkód oraz działanie celem osiągnięcia korzyści majątkowej, mimo warunków osobistych do podjęcia legalnej pracy.

Za czyn z art. 286 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. sąd wymierzył K. R. **karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych.**

Przestępstwo z art. 286 § 2 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Oskarżony z popełnienia tego czynu również uczynił sobie stałe źródło dochodu i działał celem osiągnięcia korzyści majątkowej, dlatego sąd zastosował obligatoryjnie art. 65 § 1 k.k. oraz fakultatywnie art. 33 § 2 k.k.

Stopień społecznej szkodliwości czynu był wysoki. Oceniając go sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony swoim działaniem naruszył ponownie dobro jakim jest mienie, wysokość szkody powstałej po stronie pokrzywdzonego Ł. C., zamiar bezpośredni po stronie oskarżonego oraz motywację sprawcy celem osiągnięcia korzyści majątkowej.

Okolicznością łagodzącą w tym przypadku ponownie jest, obecne zachowanie oskarżonego. Okolicznościami obciążającymi zaś wielokrotna karalność oskarżonego za czyny przeciwko mieniu, wysokość wyrządzonej szkody oraz działanie celem osiągnięcia korzyści majątkowej.

Przy ustalaniu stawek dziennych grzywny sąd wziął pod uwagę osiągnięte obecnie przez oskarżonego dochody w wysokości 2000 zł netto, z których utrzymuje siebie oraz konkubinę i dwójkę dzieci oraz okoliczność, iż nie posiada on majątku.

Ponieważ sąd orzekł wobec oskarżonego kary podlegające łączeniu, na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. sąd połączył jednostkowe kary i wymierzył oskarżonemu karę łączną w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych. Mając na uwadze pewną łączność czasową pomiędzy czynami, jak również fakt, iż popełnione czyny godziły w te same dobra prawne, sąd przy wymiarze kary łącznej zastosował zasadę częściowej absorpcji. W ocenie sądu, orzeczone wobec oskarżonego K. R. kary są wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celu zapobiegawczego i wychowawczego, a także uwzględniają potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kary te, zdaniem sądu, są proporcjonalne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu i będą stanowić dla oskarżonego wystarczającą dolegliwość. W ocenie sądu wysokość stawki dziennej określona na kwotę 30 złotych nie przekracza możliwości zarobkowych oskarżonego.

Jako, że z popełnienia czynu zabronionego określonego w pkt 1 sentencji wyroku, tj. przestępstwa paserstwa, K. R. osiągnął korzyść majątkową niepodlegającą przypadkowi przedmiotów w wysokości 1.000 zł, sąd na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości tej korzyści.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody w częściach równych na rzecz pokrzywdzonych, którzy w trakcie postępowania złożyli stosowne wnioski o naprawienie szkody wyrządzonej

przestępstwem. Jako, że Ł. C. poniósł szkodę w wysokości 2.200 zł w wyniku przestępstwa popełnionego przez K. R. wspólnie i w porozumieniu z M. J. oraz M. T., sąd orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na jego rzecz w kwocie 733 zł. P. M. (1) odniósł szkodę w wysokości 27.000 zł w wyniku przestępstwa popełnionego przez K. R. wspólnie i w porozumieniu z M. J., dlatego na jego rzecz od oskarżonego sąd zasądził obowiązek zapłaty 13.500 zł. W wyniku czynu popełnionego przez K. R. wspólnie i w porozumieniu z D. M. oraz M. J. na szkodę A. S. i M. S., (...) S.A. wypłaciła odszkodowanie w wysokości 51.600 złotych na rzecz A. S.. Dlatego sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej spółki obowiązek zapłaty 17.200 zł tytułem odszkodowania.

Oskarżony K. R. reprezentowany był w sprawie przez obrońcę wyznaczonego z urzędu, którego wynagrodzenie nie zostało uiszczone ani w całości ani w części. Z tych też względów, na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze, Sąd zasądził na rzecz adwokata G. P. nie uiszczony wynagrodzenie od Skarbu Państwa w kwocie 1.239,84 zł.

Na mocy art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się opłata w wysokości 1.120 zł, która jest skutkiem skazania oskarżonego na karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy (400 zł) oraz orzeczenia wobec oskarżonego kary łącznej grzywny obok kary pozbawienia wolności w wymiarze 120 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych (720 zł) oraz wydatki w kwocie 1.078 zł.

SSR Agnieszka Sierocińska

Z., dnia 18 listopada 2019 r.

ZARZĄDZENIE

- odnotować w rep. K;

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego adw. G. P. oraz pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego r. pr. M. K. (2);

- kal. 14 dni lub z wpływem.

SSR Agnieszka Sierocińska

Z., dnia 18 listopada 2019 r.